

[Statsministeren.]

vil det være et væsentligt bidrag til at stille hele beskæftigelsessituationen og erhvervsituationen ringere.

Når vi mener, at det er vigtigt at skabe sådan et fast grundlag, er det, fordi en sådan fast politik og dette, at folk ved, hvor man er henne, kan være med til at skabe baggrund for en tilbageholdenhed med omkostningsstigninger og med indkomststigninger. Sagen er, at de betydelige skattelettelser, som vi har foreslået, især drejer sig om folk med en indtægt på op til 70.000 kr. Nu kan man så diskutere skalaer og forskydninger, men det går igennem det hele, at det er skattenedsættelser, der især for indtægter op til 70.000 kr. vil betyde en klar forbedring i disponibel realindkomst. Det er den rigtige baggrund for tilbageholdenhed med indkomststigningerne. Og en sådan dæmpning af omkostningsforhøjelserne i 1975 er afgørende vigtig netop for beskæftigelsen. Derfor er der et stykke reel beskæftigelsespolitik, ikke lapperier, men et reelt stykke beskæftigelsespolitik i det, som vi taler om i forbindelse med disse forslag. Det, som er målet for os — og det står videre i det, vi har skrevet — er netop at sikre en god beskæftigelse i en periode, hvor vi står over for vanskelige valutariske problemer. For det er jo baggrunden, som vi ikke kan lyve os fra, at Danmark igennem mange år har oparbejdet et stort underskud på sin udenrigshandel, og at de problemer, det byder os, må drages med ind i betragtningerne.

Så meget om det lange sigt. Men i det samme papir står der også, at den akutte stigning i ledigheden er afgørende vigtig at tage stilling til. Det, vi drøfter her om skattereformen og om besparelserne, som jo hører hjemme i finansloven, drejer sig om det kommende finansår 1975-76, drejer sig om perioden fra 1. januar og 1. april næste år. Men nu, i oktober kvartal og i januar kvartal, kan vi imødesee en stigning i ledigheden, som må føre også til øjeblikkelige indgreb. Regeringen har fremsat en plan på en lang række punkter. Vi har med øjeblikkelig virkning lempet investeringsrammerne for kommuner og amtskommuner, således at der i særligt ramte områder kan blive en forøgelse af investeringsrammerne, som jo netop vil afhjælpe den arbejdsløshed, der er

i byggeområdet, inden for et samlet beløb af 200 mill. kr. Vi har sagt, at når der kommer forlig her, vil der være basis for en yderligere lempelse af kreditpolitikken, hvilket er afgørende vigtigt, også for at der kan blive det fornødne grundlag for at sætte byggeri i gang af de boliger, som vi ønsker og kan magte at bygge i Danmark.

Vi har talt om en lempelse af den gældende aftale om udmåling af realkreditlån, og alt dette lidt teknisk betonedede betyder altså en bedre mulighed — enten et mindre kurstab eller en lavere rente — for boligbyggeriet, som igangsættes efter 1. oktober i år. Vi har talt om at lempe adgangen til finanslån i udlandet. Vi har videre talt om den særlovgivning til modernisering, til vedligeholdelse, som bl. a. det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen har været meget inde på skal gennemføres snarest muligt, og vi har talt om en forbedring af eksportkreditordningen for eksport af boliger og byggeelementer, som er en vigtig ting, fordi byggeindustrien også er en eksportindustri, og endelig om omskolingsmuligheder, den nødvendige kapacitet.

På den baggrund og på baggrund af den viden, man har om, at det papir er lagt frem, kan jeg ikke acceptere, at man taler om regeringens passivitet over for den akutte ledighed. Det kan man naturligvis bruge i en agitation, men det har ikke rigtig noget med virkeligheden at gøre.

Dermed vender jeg mig til det tredje og sidste punkt, jeg vil nævne, og det er spørgsmålet om en indkomstpolitik. Det er igen ud fra en bemærkning, som det ærede medlem hr. Kjeld Olesen fremsatte, hvor han i sin tale brugte udtrykket: tror statsministeren virkelig, at der vil være gnist af chance for at føre indkomstpolitik, efter at det var gået i stykker mellem socialdemokratiet og os, efter et nej til socialdemokratiet? Må jeg ikke sige derom, at det, at der skal føres indkomstpolitik, skal ikke ske af hensyn til regeringen, men det skal netop ske af hensyn til at genvinde en fuld beskæftigelse. Uden en indkomstpolitik og uden at se det i øjnene risikerer vi i det kommende år en omkostningsudvikling, som kan slå konkurrenceevnen i stykker, som kan slå betalingsbalancesituationen i stykker og dermed gøre det umuligt at føre en aktiv,